

Marialluïsa: «Creiem que és el moment de desmarcar-nos del pop metafísic»

La banda d'Igualada presenta avui el tercer treball, 'La vida és curta però ampla'

Marialluïsa | Cesc Maymó

El quartet igualadí **Marialluïsa** reapareix amb un maletí de noves cançons que, per primera vegada, prenen distància respecte als seus orígens en el pop metafísic per retrobar-se amb el vessant més terrenal. *La vida és curta però ampla* (Bankrobber, 2021) és el seu tercer àlbum, set cançons nítides sobre tot el que és viu.

Vau gravar l'àlbum de debut el 2019, el segon el 2020, i ara el tercer. Com us ho feu per estar en aquest punt cada tan poc temps?

No està preparat. En aquest cas, teníem previst treure els tres temes que vam avançar prèviament, i incloure'ls en un EP. Però ens vam animar i el segell Bankrobber també es va animar. Teníem ganes de treballar fort amb cançons noves, canviar d'aires i, finalment, hem tret un disc.

Heu passat de tres a vuit cançons. Ha estat un repte per a Marialluïsa?

Sí! Tot i que si hagués estat una cosa que haviem de fer per obligació, potser ens hauria estat més difícil. Ens ha sortit de dins, de sobte hem fet noves cançons i ha estat perfecte. De fet, ho hem gravat en dues tongades, primer els tres avançaments i després, a l'estiu, la resta de cançons en

un estudi al Maresme.

Video: <https://www.youtube.com/watch?v=H-lh7akU3VE>

Parlant d'estudis, és la primera vegada que no hi deixeu entrar un productor extern. Per què heu pres aquesta decisió?

Fins ara havíem treballat els nostres dos discos anteriors amb Jordi Matas, el productor metafísic per excel·lència. I n'estem contentíssims! Vam aconseguir el que realment volíem llavors: fer pop metafísic. Ara, però, creïem que era el moment de desmarcar-nos d'aquesta etiqueta tan concreta i buscar un so alternatiu, més nostre.

Com heu afrontat aquest objectiu?

Com que ens agrada molt l'últim disc de la cantant sud-africana **Alice Phoebe Lou**, *Glow* (autoeditat, 2021), el productor David Parry ha fet els màsters. A més, els teclats dels tres primers senzills els ha gravat Dani Ferrer (teclista de **Love of Lesbian**) i Joan López ens ha ajudat amb la producció al seu estudi.

El pop metafísic no era lo vostre?

Ens el vam fer nostre, però hi vam arribar quan ja estava creat, perquè n'érem fans absoluts. Volíem gravar un disc com el d'**El Petit de Cal Eril**! Evidentment, cada banda té les seves particularitats i ens vam aferrar a la marca de la casa 'metafísica'. Ara que ja fa més temps que toquem, i que ens ha passat una mica aquest desig, en tenim un altre que és sentir que estem creant alguna cosa des de dins nostre, més orgànica i terrenal, sense filtres ni etiquetes prèvies.

Video: https://www.youtube.com/watch?v=X9V_UIEz9HU

I com sou els nous Marialluïsa?

Tenim més força i una major identitat... Som més directes, i també ens hem allunyat de la poètica.

Els darrers discos estaven replets de metàfores. Aquest té un to més planer?

Totalment. Tant amb les lletres com amb el so hem dit coses que als altres discos no ens havíem atrevit a dir o a fer.

Parlant d'atreuiments, heu fet una cançó de caràcter absolutament sexual.

I amb ella arriba l'orgasme! "Tot és dolç quan fem el que tu saps" és un tema que parla purament de l'acte sexual. Vam voler traslladar aquest moment tan íntim a una melodia sense embuts, i pintar l'orgasme en un solo de guitarra elèctric, estrident i molt agut, fins i tot molest si portes posats uns auriculars. És com entrar en una altra dimensió.

A la resta de cançons, les lletres també són molt personals.

Suposo que la pandèmia ens ha afectat. Als altres discos hi havia temes més concrets que ens interessaven, però no eren personals. Aquest cop hem tingut temps de sobres per mirar endins i observar coses senzilles, el que val la pena de veritat. Hem après que podem desaparèixer d'un dia a l'altre.

Video: <https://www.youtube.com/watch?v=UxVb1UC1SWw>

La cançó que dona nom al disc, "La vida és curta però ampla", és la vostra manera de reivindicar aquell tòpic literari del 'carpe diem' de tota la vida?

Segurament, perquè al final aquesta idea de viure el present és el fil conductor de tot el disc. A més, també hi ha cabuda per al missatge que hem de prendre'ns la vida amb calma, que és el que ja reivindicàvem al primer àlbum, titulat precisament així, *Pren-t'ho amb calma* (Bankrobber, 2009).

La cançó que obre el disc, "Que guai quan estem bé", transmet molt bé aquesta idea...

Aquesta cançó va d'una trobada amistosa, amorosa o com en vulguis dir amb algú apreciat. La lletra descriu el moment de sentir que estàs bé sense necessitat de més, quan et sents bé sense fer res d'especial, només estant ben acompanyat.

Video: <https://www.youtube.com/watch?v=TjtHC45zclQ>

Tanmateix, just després parlem de la complicitat de l'amor.

Sí, a la cançó "Veig la sort" la lletra reflexiona sobre la dificultat i el cost d'aprendre a estimar. Però al mateix temps és una cançó que resulta molt lleugera, i que parla des de la mirada de l'altre i de la felicitat que pot trobar-se en l'amor.

Parlem dels referents, ara que ja no teniu la mirada tan fixada en els pares del pop metafísic. En quina música us fixeu?

Ara mateix els principals noms que ens venen al cap són artistes nord-americans com **Hether**, **Sam Evian** o **Big Thief**, la banda canadenca **Loving** o els australians **Parcels**...

Sabries descriure el concepte del disc en una sola frase?

L'amor és vida i la vida és amor.